

Κυριακή 26 Ἰανουαρίου. **Μνήμη τοῦ Ὁσίου Πατρὸς ἡμῶν
Ξενοφῶντος, καὶ τῆς συνοδείας αὐτοῦ.** Ἦχος πλ.β' - Ἐωθινὸν θ'.

Τυπικαὶ διατάξεις τῶν Ἱερῶν Ἀκολουθιῶν

Ἐν τῷ μικρῷ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, εἰς τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστώμεν στίχους δ' καὶ ψάλλομεν τὰ γ' ἀναστάσιμα στιχηρὰ· *Νίκην ἔχων Χριστέ... Σήμερον ὁ Χριστός... Σὲ Κύριε τὸν ὄντα...* δευτεροῦντες τὸ α'. Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ δογματικὸν θεοτοκίον· *Ἄξιόν ἐστιν ὡς ἀληθῶς...* Τὸ· *Φῶς ἰλαρόν...* τὸ Προκείμενον τῆς ἡμέρας μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὸν στίχον ψάλλομεν τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· *Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ...* εἶτα τὰ γ' προσόμοια τῆς Θεοτόκου· *Ὅρκω ὡς ὑπέσχετο... Νοῶς καθαρότητι... Θανάτου κατάλυσις...* Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ἐγκωμιαστικὸν θεοτοκίον· *Δεῦτε πάντα τὰ ἔθνη...* Τὸ· *Νῦν Ἀπολύεις...* Τὸ τρισάγιον καὶ τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· *Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...* Δόξα... Καὶ νῦν... τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· *Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα...* Ἀπόλυσις.

Ἐν τῷ ἀποδείπνῳ

Ἐν τῷ μικρῷ ἀποδείπνῳ, ψάλλομεν τὸν κανόνα τῆς Θεοτόκου κατ' ἦχον καὶ ἡμέραν· *Τῆς ἐμῆς καρδίας...* (ἐκ τοῦ Θεοτοκαρίου τοῦ ἁγίου Νικοδήμου τοῦ ἀγιορείτου). Εἰς δὲ τὸ τρισάγιον, ἢ ὑπακοὴ τοῦ ἦχου· *Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωποίῳ σου θανάτῳ...* Ἐν τέλει, μετὰ τὸ· *Τῇ Ὑπερμάχῳ...* οἱ κδ' οἴκοι τῆς Θεοτόκου.

Ἐν τῷ μεγάλῳ ἔσπερινῷ

Μετὰ τὸν προοιμιακόν, στιχολογοῦμεν τὸ α' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου, ἦτοι τὸ· *Μακάριος ἀνὴρ... ὅλον.* Εἰς δὲ τὸ· *Κύριε ἐκέκραξα...* ἰστώμεν στίχους ι' καὶ ψάλλομεν στιχηρὰ ἀναστάσιμα γ'· *Νίκην ἔχων Χριστέ... Σήμερον ὁ Χριστός... Σὲ Κύριε τὸν ὄντα...* ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· *Ἐν τῷ Σταυρῷ σου Χριστέ καυχώμεθα...* Δία παντὸς εὐλογοῦντες τὸν Κύριον...

Δόξα τῇ δυνάμει σου...Ἡ ταφή σου Κύριε...τῶν ἁγίων προσόμοια γ'·
 Λαμπῶν, ἀξιώμασι ψυχῆς...Δόξαν, παριδόντες τὴν φθαρτὴν...Πάθη, θανατώσαντες σαρκὸς...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ α' θεοτοκίον τοῦ ἤχου· Ὁ Τίς μὴ μακαρίσει σέ...Εἴσοδος. Τὸ· Φῶς ἰλαρόν...τὸ προκείμενον τῆς ἡμέρας· Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν...μετὰ τῶν στίχων αὐτοῦ. Εἰς τὴν λιτὴν, τὸ στιχηρὸν τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ ἢ τοῦ ἁγίου τῆς μονῆς. Δόξα καὶ νῦν, τὸ εἰς τὸν αὐτὸν ἤχον τοῦ ἰδιομέλου, θεοτοκίον. Εἰς τὸν στίχον, τὸ ἀναστάσιμον στιχηρὸν· Τὴν Ἀνάστασίν σου Χριστέ Σωτήρ...εἶτα τὰ γ' στιχηρὰ, τὰ κατ' ἀλφάβητον· Πύλας συντρίψας χαλκᾶς...Ρεύσεως ἡμᾶς τῆς πάλαι...Σταυρωθεὶς ὡς ἠβουλήθης Χριστέ...Δόξα...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ Ποιητὴς καὶ λυτρωτὴς μου Πάναγνε...Τό· Νῦν ἀπολύεις...καὶ τὸ τρισάγιον. Ἀπολυτίκιον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...ἅπαξ. Εὐθὺς τὸ· Θεοτόκε Παρθένε...Ἡ εὐλόγησις τῶν ἄρτων καὶ ἡ ἀνάγνωσις εἰς τὰς ἐπιστολάς.

Μὴ τελουμένης ἀγρουπνίας, ἀπολυτίκια εἰς τὸν μέγαν ἔσπερινόν (καταλιμπανομένου τοῦ μικροῦ) λέγομεν, ὡς ἐσημειώθησαν ἐν τῷ μικρῷ. Τῇ δὲ Κυριακῇ πρωΐ, ἐν τῷ **μεσονυκτικῷ**, ὁ τριαδικὸς κανὼν τοῦ ἤχου· Τρεῖς ὑποστάσεις ὑμνοῦμεν θεαρχικὰς...Τὰ Ἄξιόν ἐστιν... Τρισάγιον, καὶ ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ... καὶ τὰ λοιπὰ τοῦ μεσονυκτικοῦ.

Ἐν τῷ ὄρθρῳ

Εἰς τὸ· Θεὸς Κύριος...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ ὁμόηχον θεοτοκίον· Ὁ τὴν εὐλογημένην καλέσας σου Μητέρα...Εὐθὺς ἡ στιχολογία τοῦ Ψαλτηρίου ὡς ἐξῆς: ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν...Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Β' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καί· Ὅτι σὸν τὸ κράτος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Τοῦ τάφου

ἀνεωγμένον...Δόξα· Κύριε, παρίστατο τῷ τάφῳ σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Προϊστορεῖ ὁ Γεδεὼν τὴν σύλληψιν...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ Γ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ λέγει· Δόξα, καὶ νῦν. Ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα, ἀλληλούϊα δόξα σοι, ὁ Θεός. Ἐκ γ'. Ἡ ἐλπίς ἡμῶν Κύριε δόξα σοι. Ὁ ἱερεὺς· μικρὰ συναπτὴ καὶ Ὅτι ἀγαθὸς καὶ φιλόανθρωπος...Ὁ χορὸς· Ἀμήν, καὶ ψάλλονται τὰ ἀναστάσιμα καθίσματα· Ἡ Ζωὴ ἐν τῷ τάφῳ ἀνέκειτο...Δόξα· Προϊστορεῖ ὁ Ἰωνᾶς τὸν τάφον σου...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Θεοτόκε Παρθένε...Εἶτα ὁ ἀναγνώστης· Κύριε, ἐλέησον γ', Δόξα, καὶ νῦν. Καὶ ἀναγινώσκει τὸ ΙΖ' κάθισμα τοῦ Ψαλτηρίου. Εἰς τὸ τέλος αὐτοῦ ψάλλονται τὰ Εὐλογητάρια. Αἴτησις καὶ ἡ Ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ...Εὐθὺς οἱ ἀναβαθμοὶ τοῦ ἤχου, τὸ προκείμενον αὐτοῦ καὶ ἅπαντα ἢ τάξις τοῦ ἐωθινοῦ θ' Εὐαγγελίου. Εἶτα τὸ Ἀνάστασιν Χριστοῦ...Ὁ ν' ψαλμὸς. Δόξα· Ταῖς τῶν Ἀποστόλων...Καὶ νῦν· Ταῖς τῆς Θεοτόκου...Εἰς τὸν στίχον τὸ Ἀναστὰς ὁ Ἰησοῦς...

Εἶτα οἱ κανόνες· ὁ ἀναστάσιμος, μετὰ τῶν εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια, ὁ σταυροαναστάσιμος, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια, τῆς Θεοτόκου, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς γ' τροπάρια καὶ τῶν ἀγίων, ἄνευ εἰρμῶν, εἰς δ' τροπάρια. Λέγομεν δὲ καὶ τοὺς ιβ' στίχους τῆς στιχολογίας ἐν ἐκάστη ῥοῇ, εἰς δὲ τὰ δύο τελευταῖα τὸ Δόξα...καὶ τὸ Καὶ νῦν...Καταβασίαι· Χέρσον ἀβυσσοτόκον...Ἀπὸ γ' ῥοῆς κάθισμα τῶν ἀγίων· Ἐντολαῖς τοῦ Δεσπότη ἐπαγρυπνῶν...Δόξα· τὸ αὐτὸ...Καὶ νῦν...τὸ θεοτοκίον· Ὡς Παρθένον καὶ μόνην ἐν γυναιξί...Ἀφ' ἑκτῆς τὸ ἀναστάσιμον κοντάκιον· Τῆ ζωαρχικῆ παλάμη...καὶ ὁ οἶκος· Τὸν Σταυρὸν καὶ τὴν ταφὴν σου Ζωοδότα...Συναξάριον. **Ἡ τιμιωτέρα στιχολογείται.**

Τὸ Ἅγιος Κύριος ὁ Θεὸς ἡμῶν... ἐκ γ' καὶ τὸ Ὑψοῦτε Κύριον τὸν Θεὸν ἡμῶν...εἶτα τὸ ἑξαποστειλάριον, τὸ θ' ἀναστάσιμον· Συγκεκλεισμένων Δεσπότη...καὶ τὸ θεοτοκίον· Τὸν σὸν Υἱὸν ὡς ἔβλεψας...Εἰς τοὺς αἶνους, ἰστῶμεν στίχους η' καὶ ψάλλομεν ἀναστάσιμα στιχηρὰ δ'· Ὁ Σταυρὸς σου Κύριε...Ἡ ταφὴ σου Δεσπότη...Σὺν Πατρὶ καὶ Πνεύματι...Τριήμερος

ἀνέστης Χριστὲ...καὶ ἀνατολικά στιχηρὰ δ'· Κύριε, μέγα καὶ φοβερὸν ὑπάρχει...Ὡ παράνομοι Ἰουδαῖοι...Σφραγισθέντος τοῦ μνήματος...Τὸ ζωοδόχον σου μνήμα...Δόξα...τὸ θ' ἔωθινὸν ἰδιόμελον· Ὡς ἐπ' ἐσχάτων τῶν χρόνων...Καὶ νῦν· Ὑπερευλογημένη...Δοξολογία μεγάλη...καὶ τὸ ἀναστάσιμον τροπάριον μόνον· Ἀναστὰς ἐκ τοῦ μνήματος...Ἐκτενής, ἀπόλυσις. Ἡ α' ὥρα ἐν τῷ νάρθηκι.

Ἐν ταῖς ὥραις

Λέγομεν δὲ ἐν ταῖς ὥραις, Δόξα...τὸ ἀναστάσιμον ἀπολυτίκιον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...Καὶ νῦν· τὸ θεοτοκίον τῶν ὥρῶν. Εἰς τὸ τρισάγιον, ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ...*

Εἰς τὴν Λειτουργίαν

Τὰ τυπικά. Οἱ μακαρισμοὶ τοῦ ἤχου εἰς ἡ' τροπάρια. Εἰσοδικὸν τὸ· *Δεῦτε προσκυνήσωμεν...ὁ ἀναστὰς ἐκ νεκρῶν...Ἀπολυτίκια μετὰ τὴν Εἴσοδον, τὸ ἀναστάσιμον· Ἀγγελικαὶ δυνάμεις...τοῦ ἁγίου τοῦ ναοῦ... Δόξα...ἡ ὑπακοὴ τοῦ ἤχου· *Τῷ ἐκουσίῳ καὶ ζωοποιῷ σου θανάτῳ...Καὶ νῦν...τὸ ἐπισφραγιστικὸν κοντάκιον· Ὁ μήτραν Παρθενικὴν...Τρισάγιον. Προκείμενον καὶ ἀλληλουϊάριον τοῦ ἤχου. Απόστολος καὶ Εὐαγγέλιον τῆς Κυριακῆς, ἦτοι: Ἀπόστολος· Πιστὸς ὁ λόγος καὶ πάσης ἀποδοχῆς... (Πρὸς Τιμόθεον Α'. Κεφάλαιον δ' 9-15), ὁ ζῆτει τῇ λβ' Κυριακῇ τῶν ἐπιστολῶν τοῦ Ἀποστόλου Παύλου, καὶ Εὐαγγέλιον· *Διήρχετο ὁ Ἰησοῦς τὴν Ἱεριχῶν... (Κατὰ Λουκᾶν. Κεφ. ιθ' 1-10), ὁ ζῆτει τῇ ιε' Κυριακῇ τῶν κατὰ Λουκᾶν εὐαγγελίων. Εἰς τὸ· Ἐξαιρέτως...τὸ· Ἄξιόν ἐστιν...Κοινωνικὸν· Αἰνεῖτε τὸν Κύριον...Εἶδομεν τὸ φῶς...Πληρωθήτω...Εἶη τὸ ὄνομα Κυρίου...ἐκ γ'. Δόξα...Καὶ νῦν...οἱ δύο ψαλμοὶ· Εὐλογήσω τὸν Κύριον... Ὑψώσω σὲ ὁ Θεός μου...καὶ ἡ ἀπόλυσις.***